

חמש עשרה נשים פרק ראשון יבמות ה.

מסורת הש"ס

(א) מיר מאַ. ע"ש דף ק"ז.
(ב) שם נח, א' (לנקמן קיד:
קדושין כא: לה: לו:
סנהדרין נא. מכות כ.
תמורה ד': ד) מיר מאַ.
ע"ש נח, ה' (גירסא רש"י
מיר מאַרע, ו) (ויקרא יח,
ו) בַּסֵּם לִיג' וַיְעַר רֶשֶׁשׁ,
ז' (במדבר ו, ט) (ז"ל
לדפסר במיני דר' ברא,
י) לפנינו איהא ר' יוסטן.

גליון הש"ס

גמ' שכן ישנו בשאלה.
ע' טורי אכן ר"ה דף כח
ע"ב ד"ה עובר:
תוס' ד"ה ואבתי
אצמריך וכו' ואר"י דלא
דמי. ע' מכות דף טו ע"א
מד"ה אס כהן:

הגהות הב"ח

(ח) תום ד"ה דלפילו וכו'
האמר על ידי מנו:
(ז) ד"ה לרנן וכו' ומה
ענינהו רבנן דפליגי על
וכו' לרב נתנן דעשמי
דמחייב: (ג) ד"ה ואכמי
וכו' עיקר פירכא סמך על
(ב) [ותרן] מנו דקין:
(ד) ד"ה שכן ימי מלך
השואה שכן שכן יש כהן
יאסור גילוח: (ס) בא"ד
במה יאמר רב וכו' פ'
דליכא כ"ל ותיבת ומפרש
נתנן:

הגהות מהר"ב רנשבורג

[illegible]

תוספות ישנים

[illegible]

סינה לסנה דבי רבי ישמעאל. דא״תור ליה זמר ופשמים אלף
לרבעין דלית להו כל גזדים זמר פשמים והא זמר ופשמים לא מייתר
מנא להו דלתי עשה ודוחה לא תעשה: **ראשון מה פ״ל.** זמזמורע
דכתיב יגאל את כל שערו היר ראשון בכלל למה לי דכתיב ראשון:
וקסבר האי תנא. דא״טוריך ליה

וּקְסָבֵר הָאֵי תֵנָּא. דְּאִינְטֵרִיךְ לִיה

ראשו לדחות לאו דלא תקיפו דהקפא
וכל הראש שנה הקפה ולא אמרינן
שפאת כתב רחמנא הלכך אי לא דרבי
קרא ה"א לא ליקוף. אלמא אשמעינן
וקרא דלמי דעשה ודמי לא דעשה
ומהבא פוקא. הלכך אינטיקין עליה
למיסר ערוה לייבוס דלא תימא אמי
עשה דייבוס ודמי לאו דלחות אשה:
שטין שוה כגל דנשים אינן בגלו
דהקפה כפ"ק דקדושין (דף לה:).
תאמר בגלו דלחות אשה שכתם שהוא
מזהר עליה קך היא מזהרת עליו
לדמיב הפשות העושות (ויקרא יח)
שניהם כמשמע: ופאה וקנס.

בזהנים כתיב: תלמוד לומר וקנו.
ודחי לא תעשה ו' ואע"ג דה"ל נמי
ללא שאין שוה בכל יליפין מיניה דכל
ללא תעשה נמי דחי דלס אינו ענין
לללא שאין שוה בכל דלמי עשה ודחי
דלמי דהא נפקא לן מראשו תנהו ענין
ואכתי אינטיך. לגופיה
ללאשמועין ללאו דפאת וקן כהנים
ומדחי דלא נפקא לן מראשו ואע"ג
דלחין שוה בכל הוא דקד"א שאני לאו
בזהנים דחמיי שריצה בהן הכתוב
מאותו רבות אחתי לאו השוה בכל
מגלו דדחי: ראשו מה פ"ק בראש

דמאָרע נמי קאָ: "מ"ל ראשון. אלמא
ללאו שאניו שיה בכל הוא אם אינו ע
נפקא לן מוקנו דלידך תנא תנאו ענין
עשה ולא תעשה איכא תער לא יעבור על
שכן ישנו בשאלה. לשאול לחכם ויתיר

לא כן יליף מוקנו לדיחי לא תעשה ועשה וי"ל לסוגיא דלוי' סב' כהן בין ישראל אע"ג דראשו לא משמע בין מיר ובין שאינו מיר וקנו דחי לא תעשה ועשה מו לא אינטריך ראשו ללוא שאין שוה סוגיא דשמעתין סברה דוקו לא הוה מוקמינן כזהנים אי לאו דכח ועשה ולא מצי למילף מראשו מידי א"י סוגיא דהכא סברה דאינטו גזירים (מיר 12) סוברת דמסבירא ידעינן דשמה הקפא: זקנו מה ת בקוטה צ"י היר מצ"י (דף 104) מה הפרט מפורש לקום כמיר וואכתי איצטריך סד"א שנהי בהנים בו. הוה מצי למימר לאו גרידא ומהכא לא מצי למילף בעלמא לדיחי עשה

וכדאמרין צפרק שני נזירים (מזירין נח:.) וא"ת ונלמוד מהבא דלירא
 ג' וס' ג' והעלמתי פעמים שאתה מתעלם כהן והיא צביה הקצבר
 ושוה בכל ואר"י דהתם עיקר פירכא סמך ו' אמי דחין ליסורא מק
 אצבי היטמא או אל תחזיר אצדה יכול ישמע לו ת"ל כו' ופריך מי
 דטומאה אינו שוה אלף בכהנים ואר"י דלא פריך אלף אלא תחזיר א
 ב"כ (דף כ.) גבי אלמנה ל"ג דחוללת ולא מתיבמת פריך בשלמא
 ליתיה עשה ולידחי ל"ת מן הנשואין נמי אמאי יחא ליה והא לא ועשה
 בצביאח ל"ג באלמנה קאמר מן הנשואין כ"ע לא פליגי דלא פטרה ד
 שוה בכל שאין שוה בכל נשים אבל גבי אלמנה ל"ג הא
 וולא מדחי ליה עשה דיבום אע"ג דאינו שוה אלף בכהנים וי"מ דמזו
 במשאר עשה דגדול השלום דע"י שיתיר מותר בתשמיש כדאמרין צ
 דשילוח משום דעדיף דגדול השלום ובשמעין ה"ל למימר דלא ילי
 ועוד דהא דחי דאפילו עשה כי האי לא נגמר מהבא דלירא ומי
 בתשמיש המטה אבל למאן דשרי לא: **ל"ג** מנייר. דחכמי
 תחזיר אצדה וי"ל דמה לכבוד אז ואם שכן הכשר מזה דלנקי
 מעלמות צפרק אלו מציאות (ב"מ ג' וס') לכהן והוא צביה הקצברה
 להם לא קרא להיך דשטיקא דחי דחי דקאמר התם ומו' מ
 ה' מכהן וזכיר ליראיה בעלמא עשה את לאו ועשה וצפרי' פ
 קאמר ובעלמא לא יליפין מינייהו משום דאיכא למיפריך כדאמרין פ
 מינייהו במה הז' וי"ל דעל מה הז' פרכין כל דהו דאינו לא קולא ול
 דה' בראשו וזה בזקנו ואית דלא גרסי כדאמרין ומפרש דקאי איכא למ
 רב מיקל אדם כל גופו בתער ומסיק כעין תער וכיון דאיס
 דדחיא כרעת דהוי עשה ולא תעשה כדאמר צפרק ר' אליעזר אס ל
 יחד מהני איכא למיפך נמצא חד דלא אינטריך ועוד אי יליפין מי
 כמנו שאפרש בסמוך וצפרק שני נזירים הי"ה יכול לומר כן דפרשי

של פשעים נמי פוטר האמר על ⁽⁶⁾ מנו דמנו דלכן של אמר פוטר בפשעים לכן של פשעים נמי פוטר בצמר ודוקא במקום חבלת אבל במקום שאין חבלת אסור כיון ⁽⁷⁾ דלא כשר צמינו דהא במנחות (דף 77) אסר קדיו צניינית משום קלא אילן ופריד ולא יהא אלא לכן

ומשני משום דלפסר בזמין כדר"ל:
לרבנן מנא דהו. המ"ל דלא
סברי כר' יהודה ולא
צעי שיהא מוכח או מופנה אלל ניהא
ליה לשנויי אפילו אי סברי כר' יהודה
וא"ת ומאן (ט) ניהו דפלגי עליה
תנא דבי רבי שמעאל ר' שמעון
בן אלעזר והא רבי זכא ויחיד תנא
דבי רבי שמעאל דבפ' במה מדליקין
(שבת כז.) מודו דבאלל ריבוי הוו סתם
בגדים למר ופסתים ואר"י דהיינו
ההיא בריתא דפ' התכלת (מנחות לט):
דלמר רב נחמן התם השיראין פטורה
מן הליצית איחייבה רבא לרב נחמן
השיראין והכלך והסריקין כולן חייבין
בליצית ומשני מדרבנן אבל רבא
דפריק התם לרב נחמן לטעמא
דמחייב מדאורייתא וסבר ליה כי
ההיא בריתא ולית ליה שנוייא דרב
נחמן למשני התם מדרבנן:

מה 55 להקפה שכן אינו שוח
בכף. צ' שני נזירין (מזיר נח.
108) מפרש דהאי תנא דמוקי ראשו
לנזיר סבר דהקפת כל הולש לא שמה
הקפה ולהכי לא מצי לאוקמי כשאינו
נזיר ודך תנא דמוקי ראשו ללא
גרידא סבר דשמה הקפה ואינצית
אינא דלכווי עלמא שמה הקפה
ומנא מוסיף לה לנזיר דהוי לא מעשה

[illegible][illegible]

יִסְבְּרוּ דַּדְרֵשִׁינן סְמוּכִין אִף הֵיכָא דְלֹא מוּכָה וְלֹא מוּפְנָה. וְי"ל דְקָא צְעִי הֵכָא לִר' יְהוֹדָה תּוֹרָה אֲלֵא הֵיכָא דְמוּכָה אִו מוּפְנָה אִי ס"ל כְּרֻבָּן מִנָּה לִיה וְיִחָא שְׁפִיר: מַה לְלָאוּ דְהֵא

עין משפט
נר מצוה

ה' א מ"י פ"ב מהל'
עבודת כוכבים הל' א
מג לאוין כא טו"ש"ע י"ד
ס' קפא סעיף ב:
ז ב מ"י פ"ו מהל' יבום
הלכה יא:

תורה אור השלם

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁעִיבִי
וַיִּלְחַץ אֶת כָּל שְׁעָרוֹ אֶת
אֲשׁוּר וְאֶת זָקְנוֹ וְאֶת גִּבּוֹת
יִמֵּינוֹ וְאֶת כָּל שְׁעָרוֹ
וַיִּלְחַץ וַיִּכְבַּס אֶת בְּגָדָיו
וַיִּדְחַץ אֶת בִּשְׂרוֹ בְּמִים
שָׁמָּה: וַיִּקְרָא יֵד
לֹא תִקְפוּ יָד
וְאֲשַׁכֶּם וְלֹא תִשְׁחִית אֶת
אֶת זָקְנָךְ:
וַיִּקְרָא יֵד כֹּז
לֹא יִקְרָחוּ קָרְחָה
וְרֹאשֶׁם וּפְאֵת זָקְנָם לֹא
וַיִּלְחָצוּ וַיִּכְבַּסּוּ אֶת
שְׂרָטוֹ שְׂרָטוֹ:

וַיִּקְרָא כֹה
כָּל יְמֵי נְדָר נִזְרוֹ תֵּעַר
וְאֵל יַעֲבֹר עַל רִאשׁוֹ עַד
וּלְאֵת הַיָּמִם אֲשֶׁר יִזְרַע
יְיָ קֹדֶשׁ יִהְיֶה גְדֹל פְּרַע
תֵּעַר רִאשׁוֹ:

מוסף רש"י

[illegible]

תוספות ישנים (המשך)

[illegible]

לא דרש סמוכין במשנה
שאינו שוה בכל הנשים

(א) אולי י"ל דגמר ופשוטם לא צריך לבלאס דמועש להם ציית יליפין מוניה דכלאס בצייית שרי ורי איצטריך וכו'. (ב) צ"ל דלעולם קמוינן לבלאס אחא. (ג) גראה דצ"ל דרפראינן ליה אן לעיל דהדר ביה מוא דאמר מעיקרא. (ד) אולי י"ל ומהבא משמע ראה למש"כ הר"ק י"ל שזכור אדם לעשות ציית מפשטים דא קאמר הא ב"י.